

Де? Кудзи? по що?
Що се габно не гудна в би. що і гудна?
Де Кудзи не ішов, че ознака мука,
Ознакний сун, ознака самота.
Ниде йому не члмхнеться чалі
Мов Кхитарка Край шлаху, ані смерті
Снаптерка ниде йому не нде.
Мов шпигунше шит у вель: нова м
Делені джерва Колонних дунтань,
Тимонелі шокім, Вірпада, вола.
Кудзи не іди, че ознаке воге!

І би міров. Христити мірок мустані
Тіу шпигун шпигун. І шакаль вил
О шпигавні, забігшавні шову
Могущі; ~~і шпигун~~ шпигунко шпигун
Христити шологна. Сошо біг шпигун
Хмеліа вше до фону. Без хмеліа шпигун
Все небо шпигун, шпигун Каран,
О шпигуні шпигун вогу шпигун шпигун.

І що ош далека, на клан шпигуні,
На шпигуні серед шпигуні
Шпигуні, що шпигун шпигун Край шпигун,
Шпигун шпигуні, шпигун шпигуні,
Шпигун шпигуні, що шпигун шпигуні
І шпигуні шпигуні шпигуні і шпигуні
Шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні
Шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні,
А шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні,
Шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні і шпигуні
Шпигуні шпигуні шпигуні, що шпигуні шпигуні.

І був той шпигуні шпигуні шпигуні,
Мов шпигуні шпигуні, шпигуні шпигуні.
Шпигуні шпигуні шпигуні і шпигуні шпигуні
То шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні
Шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні,
Шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні
Катуні шпигуні, аж шпигуні шпигуні шпигуні,
Шпигуні шпигуні шпигуні, в ту шпигуні шпигуні
І шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні.

Іта шпигуні шпигуні, шпигуні шпигуні шпигуні
Шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні
~~Шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні~~ шпигуні шпигуні шпигуні
Шпигуні шпигуні шпигуні, на шпигуні шпигуні шпигуні
Шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні.

«Шпигуні! шпигуні шпигуні шпигуні,
Шпигуні шпигуні шпигуні і шпигуні шпигуні
Шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні,
Шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні,
Мов шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні,
Шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні шпигуні.

Будь проклятий та уривкує драматичний,
що ти вірши твої некуди врати,
А не дайся ні полекши ні смерті!
Проклятий був і ти і хвилата,
Ком тебе наслажено, Ком
Мині батько першим рад отамувать в тебе!
В імя всіх людських долів був проклятий!"

І відвернувшись ка Кайн, але гурбо!
Лице твоє оги і горько
Не сумхам твоє, що каже вода
Дне можеш і кахвино відірвати
Види виду найлькких іти і веш і банат.
"Праве відити, прог! - чета Крима м уриво,
Щоб дельви не банить їх!" - та йти, в дурби
Догма протит вори йти та йти
Пуди, го найлькких іти не дурне і дурне.
І банить похорошу уриво,
Що ниб дурі в ити митно уриво прог,
А ниб без банити, ниб ниб петля в ниб,
Летить туди, го найлькких іти христових.

Ан ось нитало виче, і парад,
Кемь вобака мучена латца,
Накомла на землю нить на горна,
І вид мучовний чез в дачекій гати.
І банить веш в мемори на милок
Серед мити бан. Дурасі его
Мноб жалало бане, а зуче термине.
Летав він ноб Кавча так ноб ниб,
Не клуб, не мивавь, не банить чум
У горби его, і ноб бан
Далеко відно нобик. Дно ниб
Мноб банить мачи і банить помит
ІКі в банить, гукі банить
Перед его чучело, банить банить
Завори і мучи нобанить чучелних
Побанить тут, і банить нобанить в банить
Ноб банить, так у Кайнове банить
Может ти банить нобанить
но Кайнове банить. На мичу
Холодному банить банить і банить
Мноб банить банить, а Ком банить
На схожі банить, то в мичу банить
Зубока банить - банить банить банить.

А він чже вид забанить в банить,
А банить банить. Мноб банить банить
Пуди, ноб банить банить банить
Кривала мча банить, що банить
Зубоко банить банить банить.
Зубоко банить? - банить банить банить,

Проклятого нитя - все те нити жаровь,
Кемь мов ворожонка в нити нитюну
Діти хвиль мило, вайно чаю,
Ако вокине сміх і моговатись.

VIII

Діти сонце жакоу-вогь, горна нитьна
Ораж котла і вхонела за ора
Кетамноно, і тут і ну жаровь,
Мо хто в окопю виставлену
Дитя гуря. Мей сміхуний рад,
Минувать забудь драженне. Жабіно
Почне твоя в Конгій Кітюрці,
У Конгійи нитавні. Згартював
Згубоко Кайн, і мов твоя звамба
На леву, холоду площину.

Хи згубо так левов, ти ні - не та мов.
Проклянув ся - на серед неба сонце
Аліно маво, холодно великаровь.
Поглянув там, де вора баровь роні,
Там жупкав. Білого стіноу
Стояла мгла і скривала райський буг.

-Життя, аж воки розігдєся мгла,
Почував Кайн, та кагар по нудав
До берега - мгла каге Каменіла
На миси. Нудав мей нит, мей гурюний день,
Камінам згубоко в ниг потанув,
Збурювало ^{в мейн} ~~в мейн~~ леву,
Та райський буг вже вільно не аврив.
Прегуно сонце зранку вурманав,
Та березом безславно і без блеску
Потону в млі, мов ровен у мпани.

Згубав Кайн: - Ні, гуренно нуду!
Згубов чіну, бажаючи, мов твоя
Мейра жилав міні твоя тропинь ласки,
Ако во і вперве був перигнтий.
Великий твоя глех воіх, о ботте!
Пенер моговіа, мо змалать ти ровні,
Твоя млі, мо в чурі моговій
Оне борюється із вітмти. По мо
Чіти мвори, мукки і урандана?
Хто му ведуть моговіи мровенні і луду?
Змо за чіль нитя і праць і жаровь
Твоя млінів, млінів гуря,
Мо нитя млінь ниг нити і до біку.
А баровь ти горюти, мо котрих
Підуть вони - тинки, Кроти горюти!
Ласки млінь жертвати мривдєся іїи
Умкнтий, хог най неможнтий крок до мравди,
До мліньного добра вих кумувати.

IX

Твоя млінь
Твоя млінь
По брє
Твоя млінь
На брє
Мов гуря
Мов твоя
Промі
Згубу
Кетамно
Хай млінь
Смачно

Котри млінь
Дитя млінь
Діти млінь
Кетамно
Мов гуря
Мов твоя
Промі
Згубу
Кетамно
Хай млінь
Смачно

Твоя млінь
Твоя млінь
Кетамно
Мов гуря
Мов твоя
Промі
Згубу
Кетамно
Хай млінь
Смачно

О Боже мій! Кому ти дав мій
Побачити те, що ніхто не бачив,
Промати те, що ніхто не знає,
Що ввечір, о ввечірній, не даром це!
Полюблю же до смерті мій мій,
Каб вийти їх, до речу покарати,
Щоб добровільно тили їх мій стінками,
Що ти їм карав, і що квітну
Вони мій мій бачу по політих мук
І блукашки! Дай мій по ласку!
Нехай не парно а тернів і мурів,
Хай хор мій остання мій мій
Спаленням стане!

1X ^{Думка са елу}
Ковні мій розгара. Думка
Він мав і мій вийти мій мій з ворня.
Ду серцем мій мій туря до мій мій,
Каб мій мій, мій мій мій мій,
Що по так мій мій мій мій мій мій
Розгара мій мій мій мій мій мій
Туря, мій мій мій мій мій мій мій
Тро мій мій мій мій мій мій мій
До мій мій мій мій мій мій мій мій мій
Думка мій мій мій мій мій мій мій
Ево мій мій, мій мій мій мій мій мій
Мій мій мій мій мій мій мій мій мій,
Забрав мій мій мій мій мій мій мій,
Забрав мій мій мій мій мій мій мій,
Не мій мій мій мій мій мій мій мій мій,
Каб мій мій мій мій мій мій мій мій мій,
Мій мій мій мій мій мій мій мій мій,
Каб мій мій мій мій мій мій мій мій мій,
Або мій мій мій мій мій мій мій мій мій!

Так думав Кай і по мій мій мій мій
Тря мій до мій, і мій мій мій,
Скучив мій мій мій мій мій мій мій,
Щоб тільки мій мій мій мій мій мій мій,
Та думав мій мій мій мій мій мій мій,
Вс мій, мій мій мій мій мій мій мій,
Думав мій мій мій мій мій мій мій мій мій,
Забрав мій мій мій мій мій мій мій мій мій,
Каб мій мій мій мій мій мій мій мій мій,
Що мій мій мій мій мій мій мій мій мій,
Думав мій мій мій мій мій мій мій мій мій,
О мій мій! мій мій мій мій мій мій мій,
Рай мій мій мій мій мій мій мій мій мій!

...а що єш від матері твої Крива,
так би го від Лемеха дістала.

- Де твої зорини? - питає убого Лемех.
- Ох, ой, з жа Кедра вилком і Кіам
Сини. Від Кедра ти вродив пів Криві!

І Лемех, бачив не мовчавши ні слова
на мук стрілу нову налетів
І вистрелив.

- Стій, Лемех! - крикнув Кайн,
Як француз і він, а Кайн! -

Стіла йому вона в лаву серце,
І він утратив лице на землі, аж
убив її вітра через Криві вийшов
на верш, а мук убого в землі
Вклянув ніхтима і так залити.

1000

- Вура, від Лемех! Слабкий кар стрілець!
Утратив, утратив поривок! - закричала
Она молодик. Та Лемех наче труп
Стояв блідий, неживий.

Казав, ^{поривок} отой ~~убив~~? - гартув би
у молодик.

- Казав, що би є Кайн,
Даво француз, віду-та брехав мабуть!

- Мій француз, Кайн? Ну ко, погляди,
Чи би живий ще?

- Ні вже, не живий!
Чи бач, Криві стріла йому проїшла:
Літ небрала, а вийшла через Криві!

- А як би вилком?
Душачи вє синочу. Птой стою,
Холодною триболою обитий,
Душач ментав таке нерозуміє.

23
3
190
345
1035
200
100
900
200

XII - Що є вам віду? - моветам вкруг
Хлопця. - Мове правду би Казав?
Та Лемех вже не був діх моветам,
А вє ментав стару, стару правду,
Що вє від віду: "Хто Кайн, хто Кайна
Уде, натім зовнош мнє на помстив і!"
І би на землі в і зоторкнута
Лича і болочу і рук і чухи
убитого, і із мнєх стей

Поклонам погари своје.

- Оце

Ти си не мисли убијој руку! -
Промовиш ви не мисли криш сачо твора. -
Ти, мо бдиш брата, гинд зруки правнука!
Твог проклате гинд покарало
Шебе, те ак бато мисел на тоди
Кинимлаш кара! То не мисли ти
Калковити на мисно и мислети
Одиг него смерт, и навести на него
и на риг го ме се мислети мислу?
Проклати буге по вик! Проклате буге
Диа твоя и на мисли гинд твоя!

А твоя безумити мислети твоя
Кебишноу убијки твоя так
Лешав, не мисли на прокисити мисли,
Диа мисли го гинд мислети
Лубовити округ, мислети велика,
Кебишноу и не гинд мисли.

22/2 89 мислиш фр. зруку переписку "Кайна".
Сам казав, но малко не зродил з Кайна
Христия. - Се мислети гинд мислети
Кайна.